

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی مسئله رویت خداوند از دیدگاه تفسیری مفسران امامیه و عامه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تفسیر تطبیقی، دوره 7، شماره 14 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی نصیری - استاد گروه معارف اسلامی، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

عباس حکیمی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، ساوه، ایران

علی ملکی اصل - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

حجت شهبازی میانرود - دانشجوی دکتری معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، قم، ایران

خلاصه مقاله:

بحث رویت خداوند متعال از دیرباز میان اندیشمندان مسلمان مورد مناقشه بوده است. اینکه آیا می توان خداوند را با چشمان ظاهری در دنیا و آخرت دید یا نه مورد اختلاف است. یکی از آیاتی که موافقین و مخالفین رویت برای اثبات ادعای خویش به آن استدلال کرده اند آیه ۱۰۳ سوره انعام است. موافقین استدلال می کنند، این آیه در مقام مدح پروردگار است و مدح در صورتی صدق می کند که او بالذات دیدنی باشد، و لفظ «ابصار» در آیه با صیغه جمع آمده؛ یعنی تمام چشم ها او را نمی بینند و مفهوم مخالف آن این است که بعضی از چشم ها می توانند او را ببینند. همچنین خداوند در آخرت حس دیگری را برای انسان می آفریند که با آن خدا را ببیند. در مقابل مخالفین رویت هم استدلال کرده اند که با توجه به آیات قبل و فراز آخر آیه، دیده نشدن خداوند متعال با چشم سر، در واقع مدح خداوند است. همچنین ادراک چون با لفظ ابصار قرین است، به معنای رویت است و آیه این نوع رویت را انکار کرده است. به باور ما این آیه به صراحت رویت ظاهری خداوند را نفی می کند.

کلمات کلیدی:

آیه ۱۰۳ انعام، رویت ظاهری، امکان رویت، امتناع رویت، رویت قلبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1716476>

